

ผลของวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและ
ความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
THE EFFECTS OF USING OK5R TEACHING METHOD TOGETHER WITH
CONCEPT MAPPING TECHNIQUE ON GRADE 11 STUDENTS' COMPREHENSION
READING AND SUMMARY WRITING ABILITY IN THAI LANGUAGE

ธาราทิพย์ ทรวงดอน¹, และ สายสุนีย์ เต็มสินสุข²

Tharathip Suangdon¹, and Saisunee Termsinsuk²

^{1,2}คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

^{1,2}Faculty of Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University

e-mail: momayths2024@gmail.com and saisunee_nrru@hotmail.com

Received: February 24, 2025

Reviewed: March 11, 2025

Revised: March 29, 2025

Accepted: March 30, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างก่อนและหลังเรียน 2) เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 3) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปความระหว่างก่อนและหลังเรียน และ 4) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปความ ระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนขามทะเลสอวิทยา ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบการเขียนสรุปความ จำนวน 3 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่าที (t -test for dependent และ t -test for one sample) ผลการวิจัย พบว่า 1) ความเข้าใจในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความเข้าใจในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 3) ความสามารถในการเขียนสรุปความ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ความสามารถในการเขียนสรุปความหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

คำสำคัญ: ความเข้าใจในการอ่าน, ความสามารถในการเขียนสรุปความ, วิธีการสอนแบบ OK5R
ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา นครราชสีมา 30000

M.Ed. Student in Curriculum and Instruction, Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Nakhon Ratchasima, 30000, Thailand

Abstract

This research aimed to investigate the effectiveness of the OK5R teaching method combined with the concept mapping technique in improving comprehension reading and summary writing ability among grade 11 students. The objectives were fourfold: 1) to compare students' reading comprehension before and after learning through the OK5R method with concept mapping, 2) to compare students' reading comprehension after learning to the designated criterion of 70%, 3) to compare students' summary writing ability before and after learning, and 4) to compare students' summary writing ability to the designated criterion of 70%. In this study, the sample group consisted of thirty grade 11 students studying at from Kham Thale So Witthaya School during the first semester of the 2023 academic year, and was randomized using cluster random sampling. The research instruments include a learning management plan using the OK5R teaching method combined with the concept mapping technique, consisting of 6 lessons, each lasting 2 hours, for a total of 12 hours. a reading comprehension test comprising 20 items, and a summary writing ability test comprising 3 items. Data analysis utilized percentages, means, standard deviations, and t-test (t-test for dependent and t-test for one sample).

The results showed significant improvements in both reading comprehension and summary writing ability. Specifically, 1) students' reading comprehension scores improved significantly after learning, as evidenced by statistical significance at the .05 level, 2) students' reading comprehension scores surpassed the 70% criterion with statistical relevance at the .05 level, 3) students' summary writing ability significantly improved after learning , as evidenced by statistical significance at the .05 level, and 4) the summary writing ability of students exceeded the designated 70% criterion, showing statistical significance at the .05 level.

Keywords: Comprehension reading, Summary writing ability, OK5R Teaching method with Concept mapping techniques

บทนำ

ภาษาไทยมีความสำคัญในหลายประการ กล่าวคือ ภาษาไทยเป็นพื้นฐานที่สำคัญทางการเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ที่คนไทยทุกคนจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นภาษาแม่ เป็นเอกลักษณ์ที่แสดงถึงความเป็นคนไทย เป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันทรงคุณค่า ดังนั้นคนไทย

ทุกคนจึงต้องช่วยกันอนุรักษ์ สืบทอดภาษาไทยไว้ให้อนุชนรุ่นหลัง และต้องสามารถใช้ภาษาไทยในสังคมแห่งเทคโนโลยีได้อย่างชาญฉลาด (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2547, น. 1)

ในการเรียนรู้ภาษาแม่ของมนุษย์ เป็นการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติในลักษณะของทักษะสัมพันธ์ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ตามลำดับพัฒนาการ และความพร้อมของแต่ละคน การเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติดังกล่าวใช้เวลานานและต่อเนื่องแบบไม่รู้จบ โดยในกระบวนการเรียนรู้ทางภาษานั้น มักเริ่มต้นด้วยทักษะคู่ที่มีความเชื่อมโยงกัน ทำให้เกิดการใช้ภาษาที่ต่อเนื่องกันโดยอัตโนมัติ ได้แก่ ทักษะการฟัง-พูด ทักษะการอ่าน-เขียน โดยมีเป้าหมายในการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างบูรณาการทั้ง 4 ทักษะ (สายสุนีย์ เดิมสินสุข, 2564, น. 90)

จากความสำคัญและธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษาดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงได้กำหนดจุดมุ่งหมายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเน้นทักษะด้านการอ่าน ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนสามารถอ่านบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง อ่านอย่างเข้าใจ สามารถแปลความ ขยายความ เขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ จากสิ่งที่อ่าน สังเคราะห์และประเมินค่า สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน รวมทั้งมีทักษะด้านการเขียน โดยได้กำหนดให้ผู้เรียนสามารถเขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ด้วยภาษาที่ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ บันทึกและผลิตผลงานในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งสามารถประเมินงานเขียนของผู้อื่นและนำมาพัฒนางานเขียนของตนเองได้ มีความเข้าใจในธรรมชาติของภาษา การใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคได้ตรงตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งสามารถตั้งคำถามและแสดงความคิดเห็น (คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, น. 6-7) โดยมีแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะสัมพันธ์เพื่อให้นักเรียนประสบผลสำเร็จตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร

อย่างไรก็ตามผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีการศึกษา 2564 พบว่า สาระที่ 1 การอ่าน มีผลคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ คือ 51.90 คะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัด คือ 51.50 และคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนขามทะเลสอวิทยา คือ 49.48 สาระที่ 2 การเขียน มีผลคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศคือ 52.61 คะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัด คือ 52.71 และคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนขามทะเลสอวิทยา คือ 45.83 ซึ่งสาระการอ่านและสาระการเขียนของโรงเรียนขามทะเลสอวิทยา ปรากฏผลคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ และระดับจังหวัด ยังไม่ประสบผลสำเร็จ และยังไม่เป็นไปตามคุณภาพของผู้เรียนในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่กำหนดไว้ ทั้งยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด คือร้อยละ 70 (โรงเรียนขามทะเลสอวิทยา, 2564, น. 12)

จากประเด็นปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น อาจมีสาเหตุมาจากการขาดวิธีการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านและการเขียนสรุปความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน สอดคล้องกับ แม้นมาส ขวลิต (2544, น. 167) ได้กล่าวถึงปัญหาของนักเรียนไว้ว่า ไม่สามารถอ่านภาษาไทยได้อย่างเข้าใจ เนื่องจากนักเรียนขาดโอกาสในการฝึกฝนและทบทวนการอ่านอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ ฌอนมวงค์ ล้ายอดมรรคผล (2553, น. 55) ที่กล่าวว่า การอ่านจับใจความสำคัญเป็นหัวใจของการอ่านวัสดุทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน เพราะหากจับใจความสำคัญไม่ได้ก็ย่อมไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน หากต้องใช้ประโยชน์จากการอ่านนั้น

ก็ต้องกลับมาอ่านใหม่ หากอ่านแล้วจับใจความได้ จำไว้ได้ หรือบันทึกไว้ได้ ก็จะใช้ประโยชน์ได้ทันที และใช้ได้นาน สอดคล้องกับ จูไรต์นั ลักษณะศิริ และบาหยัน อัมสำราญ (2548, น. 222) ที่กล่าวว่า เมื่อผู้อ่านสามารถอ่านได้อย่างเข้าใจ จับใจความจากเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ก็จะส่งผลให้ผู้อ่านสามารถนำความเข้าใจในการอ่านเรื่องนั้น ๆ ไปสู่การเขียนสรุปความได้อย่างถูกต้องตรงตามประเด็นตามไปด้วย ดังนั้นปัญหาดังกล่าวจึงควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ด้วยวิธีการสอนที่ส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน ได้แก่ การระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านแล้วเชื่อมโยงสิ่งที่ได้จากการอ่านไปสู่การเขียนเพื่อสรุปความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

วิธีการสอนแบบ OK5R เป็นวิธีการสอนหนึ่งที่มีกระบวนการและขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่สามารถนำมาใช้แก้ไขปัญหา เพื่อพัฒนา และส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยได้ โดย Pauk (1984, pp. 168-169) ได้ออกแบบไว้เพื่อใช้ในการพัฒนาความสามารถในการอ่าน ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้รวดเร็ว จดจำได้ดี และสามารถทบทวนเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) อ่านอย่างคร่าว ๆ (Overview) 2) หาแนวคิดหลัก (Key idea) 3) อ่านแต่ละอนุเฉท (Read) 4) จดบันทึกใจความสำคัญของอนุเฉท (Record) 5) ทบทวน (Review) 6) พูดเพื่อระลึกถึงสิ่งที่อ่าน (Recite) 7) สะท้อนความคิด (Reflect) ทั้งนี้วิธีการสอนแบบ OK5R เป็นวิธีที่ส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านให้กับผู้เรียนได้อย่างประสบผลสำเร็จ ดังงานวิจัยของ ศิริภา ชูเรือง (2550) และประไพ บุตรไชย (2560) ที่พบว่า เมื่อดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ให้กับผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา สามารถพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่านอย่างถูกต้อง สามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน การจดบันทึกสาระสำคัญ การทบทวนเรื่องที่อ่าน และสามารถสะท้อนภาพความเข้าใจออกมา ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนมีความเข้าใจแนวคิดของเรื่องที่อ่านได้รวดเร็ว และจดจำได้ดี ส่งผลให้เกิดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ เทคนิคผังมโนทัศน์ ยังเป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่นำมาส่งเสริมคุณภาพในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นเทคนิคที่ Ausubel (1968, อ้างถึงใน สุรางค์ โค้วตระกูล, 2548, น. 216-217) อธิบายว่า มีความสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย โดยการเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนได้รวมหรือเชื่อมโยงความรู้เดิมกับสิ่งที่เรียนรู้ใหม่ในโครงสร้างทางปัญญาซึ่งโครงสร้างผังมโนทัศน์เป็นลักษณะของโครงสร้างทางปัญญาที่ทำการรวบรวมความรู้ต่าง ๆ มาจัดการอย่างมีระบบโดยนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมากำหนดเป็นมโนทัศน์หลัก และมโนทัศน์รอง แล้วนำมโนทัศน์เหล่านั้นมาเชื่อมโยงอย่างมีความหมาย (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2561, น. 40) ส่งผลให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน ดังงานวิจัยของ วรวรรณ สุขสวัสดิ์ (2561) ที่พบว่าเมื่อดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังมโนทัศน์ทำให้ผลคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากสภาพปัญหา หลักการจัดการเรียนรู้ และผลวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำวิธีการสอนแบบ OK5R และเทคนิคผังมโนทัศน์มาใช้ร่วมกัน เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังเรียน ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์
2. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังเรียน ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์

สมมุติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ มีความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ มีความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนขามทะเลสอวิทยา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 5 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียน 151 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5 โรงเรียนขามทะเลสอวิทยา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ที่กำลังศึกษาในภาคเรียน

ที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 30 คน ได้มาจากวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) (กิตติพงษ์ ลีอนาม, 2564, น. 72-79)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ท 32101 หน่วยการเรียนรู้ เรื่องรักการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งหมด 12 ชั่วโมง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เครื่องดนตรีไทย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การปลูกกล้วยไม้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ทะเลหมอกยามเช้า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ธรรมชาติแสนอบอุ่น แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 พืชร้ายของควนบุรี และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 งานพิธีไหว้ครู โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประเมินความสอดคล้อง และความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.95 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

2.2.1 แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ โดยนำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขามทะเลสอวิทยา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวนนักเรียน 44 คน พบว่า ความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.47-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.23-0.41 และมีค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.66 อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสามารถนำมาใช้ได้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2556, น. 106)

2.2.2 แบบแบบทดสอบการเขียนสรุปความภาษาไทย เป็นแบบทดสอบแบบเขียนตอบ จำนวน 3 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ ประกอบด้วยงานเขียน 3 ประเภท ได้แก่ บรรยายโวหาร พรรณาโวหาร และเทศนาโวหาร โดยนำแบบทดสอบการเขียนสรุปความภาษาไทยไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขามทะเลสอวิทยา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวนนักเรียน 44 คน ได้งานเขียน 44 ชุด แล้วสุ่มงานเขียนของนักเรียน จำนวน 6 ชุด เพื่อนำมาตรวจให้คะแนนโดยใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการเขียนสรุปความภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยกำหนดองค์ประกอบรายด้าน จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาและความยาวของบทสรุป ด้านการระบุใจความสำคัญ ด้านการเชื่อมโยงสาระสำคัญ และด้านไวยากรณ์และกลไกการเขียน และกำหนดค่าคะแนน ระดับคุณภาพ 5 ระดับ ในการประเมินแต่ละด้าน คิดเป็น 20 คะแนน โดยตรวจให้คะแนน โดยผู้ตรวจ จำนวน 2 คน ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ในครั้งนี้มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.84 หมายถึงมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง จึงสามารถเชื่อมั่นได้ว่าผู้เรียนจะได้รับความยุติธรรมในการตรวจให้คะแนน แม้จะทำการตรวจโดยผู้สอนเพียงคนเดียว

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขออนุญาตจากทางโรงเรียนและขอความยินยอมจากนักเรียน ทั้งรายงานผลการวิจัยที่ไม่มีการระบุชื่อจริงของนักเรียน

3.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบที่ออกแบบไว้

3.3 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบไว้

3.4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบที่ออกแบบไว้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

4.1 ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ก่อนและหลังเรียน โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

4.2 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยทำการทดสอบค่าที (t -test for dependent)

4.3 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยทำการทดสอบค่าที (t -test for one sample)

4.4 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยทำการทดสอบค่าที (t -test for dependent)

4.5 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยทำการทดสอบค่าที (t -test for one sample)

5. สถิติที่ใช้และการนำเสนอข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่าที (t -test)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ผลของวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังโนทัศน์ที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สามารถสรุปผลการเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการอ่านระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ผลการเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาไทยระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ และผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาไทยระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ดังนี้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์

ความเข้าใจในการอ่าน	n	M	SD	t	p
ก่อนเรียน	30	10.30	3.01	24.65*	.000
หลังเรียน	30	17.60	1.99		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ นักเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ย (M) ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ก่อนเรียน 10.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) มีค่า 3.01 ส่วนหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ นักเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ย (M) ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย หลังเรียน 17.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) มีค่า 1.99 การทดสอบค่าที (t-test) มีค่า 24.65 จึงสามารถสรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย จากการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์

ความเข้าใจในการอ่าน	n	คะแนนเต็ม	คะแนนร้อยละ 70	M	SD	t	p
หลังเรียน	30	20	14	17.60	1.99	48.37*	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน 14 คะแนนขึ้นไปผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งนักเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ย (M) ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยหลังเรียน 17.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) มีค่า 1.99 การทดสอบค่าที (t-test) มีค่า 48.37 จึงสามารถสรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยจากการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์

ความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาไทย	n	M	SD	t	p
ก่อนเรียน	30	28.27	4.04	45.23*	.000
หลังเรียน	30	52.67	4.01		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ นักเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ย (M) ความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาไทย ก่อนเรียน 28.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) มีค่า 4.04 ส่วนหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ นักเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ย (M) ความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาไทยหลังเรียน 52.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) มีค่า 4.01 การทดสอบค่าที (t -test) มีค่า 45.23 จึงสามารถสรุปได้ว่าคะแนนการเขียนสรุปความภาษาไทย จากการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์

ความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาไทย	n	คะแนนเต็ม	คะแนนร้อยละ 70	M	SD	t	p
หลังเรียน	30	60	42	52.67	4.01	71.89*	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน 42 คะแนนขึ้นไปผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งนักเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ย (M) คะแนนการเขียนสรุปความภาษาไทยหลังเรียน 52.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) มีค่า 4.01 การทดสอบค่าที (t -test) มีค่า 71.89 จึงสามารถสรุปได้ว่า คะแนนการเขียนสรุปความภาษาไทย จากการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาไทย ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ มีความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ มีความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังเรียน ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 1) และพบว่า หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 2) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยอาจเป็นผลมาจากการเลือกเนื้อหาที่มีการลำดับเนื้อความที่ชัดเจน เข้าใจง่าย ให้นักเรียนได้ฝึกอ่าน เพื่อทำความเข้าใจในเนื้อหาแต่ละชนิดที่กำหนดให้ ได้แก่ บรรยายโวหาร พรรณนาโวหาร และเทศนาโวหาร ซึ่งเป็นเนื้อหาที่มีการลำดับเนื้อความอย่างชัดเจนตามจุดประสงค์การเขียน (วรณี โสมประยูร, 2553, น. 182-183) ส่งผลให้นักเรียนสามารถอ่านและทำความเข้าใจการลำดับเรื่องราวได้ นอกจากนี้ วิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์นั้น ยังมีขั้นตอนการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ฝึกการค้นหาคำสำคัญจากเนื้อเรื่องที่อ่าน ซึ่งเป็นคำที่นักเรียนคุ้นเคย และมีความเข้าใจเดิมเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ก่อนแล้วเป็นพื้นฐานที่ส่งผลให้นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์รวมถึงเข้าใจประโยคต่างๆ ในเนื้อเรื่องได้ทันที สอดคล้องกับแนวคิดของ สมุทระเซ็นต์เชาวนิช (อ้างถึงในศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร, 2548, น. 28 - 29) ที่ได้อธิบายถึงประเภทของความเข้าใจในการอ่าน แบบความเข้าใจในทันที (Receptive comprehension) ว่าเป็นการอ่านและเน้นไปที่การรู้คำศัพท์ ความหมายของคำศัพท์และความเข้าใจในความหมายของประโยคต่าง ๆ ที่ผู้เขียนถ่ายทอดออกมาทำให้นักเรียนเข้าใจคำศัพท์ประโยค ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคภายในอนุเขตได้อย่างรวดเร็ว เมื่อนักเรียนได้อ่านเนื้อเรื่องใหม่ที่ปรากฏคำศัพท์ที่นักเรียนรู้ความหมาย จึงส่งผลให้นักเรียนสามารถทำความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านนั้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านตามทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิมที่ สายสุนีย์ เต็มสินสุข (2564, น. 44 - 46) ได้สรุปแนวคิดในการเรียนรู้ว่า ภายในสมองของมนุษย์มีการปรับปรุง แก้ไข ความรู้เดิม โดยสมองจะจัดกลุ่มความรู้ที่มีอยู่ก่อนแล้วจำนวนมากในลักษณะโครงสร้างความรู้ เรียงรายกันอยู่เป็นลำดับขั้นตามคุณสมบัติของข้อมูลที่คล้ายคลึงกัน และมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน แล้วผนึกข้อความที่ผู้อ่านรับเข้าไปรวมกันในสมอง พื้นความรู้เดิมจึงช่วยให้ผู้อ่านรับรู้และเกิดความเข้าใจสิ่งที่อ่านขึ้น โดยนักเรียนมีความเข้าใจ สามารถศึกษาบทอ่านหลากหลายประเภท แล้วระบุใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประไพ บุตรไชย (2560) และ ศิวิภา ชูเรือง (2550) ที่ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ให้กับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับผลวิจัยของ Melati and

Putri (2019) และ Damayanti and Listia Dewi (2021) ที่พบว่าวิธีการสอนแบบ OK5R ช่วยเพิ่มความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. จากผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังเรียน ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 3) และพบว่า หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 4) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นผลมาจากความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการอ่านอย่างมีลำดับขั้นตอน และสามารถทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านแล้ว ผู้เรียนจะสามารถถ่ายทอดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านไปสู่การเขียนได้อย่างเข้าใจด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับนักการศึกษา (Stephen, 1984, p. 20; Page, 1974, pp. 175 - 176; Wittrock, 1983, p. 600) ได้อธิบายเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนว่า การเขียนเป็นความสามารถที่เกิดขึ้นจากการอ่าน ซึ่งเป็นกระบวนการเดียวกัน แต่มีความแตกต่างกันที่จุดประสงค์ กล่าวคือ ผู้เขียนสื่อความรู้และประสบการณ์ไปยังผู้อ่าน ส่วนผู้อ่านใช้ความรู้และประสบการณ์เพื่อทำความเข้าใจ ทั้งสองจึงเป็นกระบวนการทางความคิดที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่านขึ้น ในทำนองเดียวกัน สายสุนีย์ เต็มสินสุข (2564, น. 90 - 94) ได้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนว่าเป็นผลจากทฤษฎีการรู้คิดที่เชื่อมโยงความรู้สามด้าน ได้แก่ วาทศิลป์ วิธีการ และความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้พื้นฐานที่มีลักษณะเฉพาะของเนื้อหาและไวยากรณ์ ซึ่งช่วยเชื่อมโยงความสามารถจากการอ่านไปยังการเขียนได้ โดยการได้เห็น สังเกตการใช้คำสำคัญต่าง ๆ ของผู้เขียน รวมทั้งการลำดับความแบบต่าง ๆ ตามประเภทของบทอ่าน ได้เรียนรู้การใช้หลักภาษา คำ และวลีต่าง ๆ ทั้งที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคยในประโยค และได้ความรู้ที่หลากหลายเพื่อจัดเก็บไว้ในโครงสร้างความรู้ซึ่งสามารถนำมาใช้ประมวลผลในการอ่านแล้วเขียนในครั้งต่อ ๆ ไป ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลทำให้นักเรียนสามารถระบุแก่นของเรื่อง คำสำคัญต่าง ๆ รายละเอียดหลักและรอง แล้วสามารถแสดงการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในรูปแบบของผังมโนทัศน์ที่นำไปสู่การเขียนสรุปความโดยเนื้อความในงานเขียนแสดงถึงความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอย่างครบถ้วนด้วยภาษาที่กระชับ สั้น และสื่อความหมายคงเดิมแม้ลักษณะภาษาของการสรุปความจะเปลี่ยนไป ทั้งได้นำเทคนิคผังมโนทัศน์มาช่วยเสริมกระบวนการเชื่อมโยงจากการอ่านไปยังการเขียนคือการเรียนรู้ที่มีความหมายตามแนวคิดของ Ausubel (Ausubel, 1968 อ้างถึงใน สุรางค์ โค้วตระกูล, 2548 น. 216-217) ที่อธิบายว่า การเรียนรู้ที่มีความหมาย เกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนได้รวมหรือเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ใหม่ในโครงสร้างทางสติปัญญา กับความรู้เดิมทำให้เกิดเป็นความรู้ใหม่ ซึ่งการที่นักเรียนได้เชื่อมโยงและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลขึ้นมาใหม่ระหว่างชุดมโนทัศน์ ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น แผนผังมโนทัศน์จึงเป็นวิธีการที่สร้างความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้กับสิ่งที่จำเป็นต้องเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาของบทเรียนใหม่และช่วยความจำให้ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิการ์ อมรพันธุ์ (2561) ที่พบว่า ผังมโนทัศน์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเขียนสรุปความได้ในระดับคุณภาพดีขึ้นไปและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวรรณ สุขสวัสดิ์ (2561) ที่พบว่า หลังการจัด

การเรียนรู้ด้วยการใช้ผังมโนทัศน์ ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านจับใจความ ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ในสัปดาห์แรกค่อนข้างใช้เวลามาก ครูควรกำหนดเวลาให้เหมาะสมต่อการจัดการเรียนรู้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ในเนื้อหาวิชาภาษาไทยในเรื่องอื่น ๆ หรือในระดับชั้นอื่นตามความเหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2556). การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 14).

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กิตติพงษ์ ลือนาม. (2564). วิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา. โคราชมาร์เก็ตติ้งแอนโพรดักชั่น.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). คู่มือการเรียนการสอนภาษาไทยคิดและเขียนเชิงสร้างสรรค์.

องค์การค้าของสำนักงานคณะกรรมการ สกสศ.

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบายน อิมสำราญ. (2548). ภาษากับการสื่อสาร. พี.เพรส.

ถนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล. (2553). การอ่านให้เก่ง (พิมพ์ครั้งที่ 15). กระดาษสา.

ประไพ บุตรไชย. (2560). ผลการใช้วิธีการสอนแบบ OK5R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและความพึงพอใจต่อวิธีการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสะพานเลื้อกวิทยาคม

จังหวัดจันทบุรี. ศึกษาศาสตร์ มสธ., 12(2), 133-143.

แมนมาส ขวลิต. (2544). แนวทางส่งเสริมการอ่าน (พิมพ์ครั้งที่ 2). บรรณกิจ 1991.

โรงเรียนขามทะเลสอวิทยา. (2564). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET)

ปีการศึกษา 2564. โรงเรียนขามทะเลสอวิทยา.

วรรณิ โสมประยูร. (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. ยูแพดอินเตอร์.

วรรณธร สุขสวัสดิ์. (2561). การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษโดยใช้ผังมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต].

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร. (2548). การใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน

ภาษาอังกฤษ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ. [วิทยานิพนธ์

ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ศิริภา ชูเรือง. (2550). การศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยและความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบ OK5R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2561). การประเมินผลวิทยุศาสตร์นานาชาติ PISA. อรุณการพิมพ์.
- สายสุนีย์ เต็มสินสุข. (2564). นวัตกรรมการเรียนการสอน : อ่านเขียนภาษาอังกฤษระดับอนุเจต. โรงพิมพ์ สมบูรณ์การพิมพ์.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2548). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 6). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม. (2547). วันภาษาไทยแห่งชาติประจำปี พ.ศ. 2547. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- Damayanti, I., & Listia Dewi. (2021). Implementation of Overview, Key Ideas, Read, Record, Recite, Review and Reflect (OK5R) Method to Boost the students' Ability in Reading Comprehension Method (A Collaborative Classroom Action Research to the Second Year Student of SMP Negeri 1 Peusangan). *Journal of English Education and Social Science*, 1(2), 87-96.
- Melati E., & Putri, D. M. (2019). Reading comprehension of report text: the effect of OK5R activities through cooperative learning (learning together) viewed from reading Interest at Xi Grade Students of Sman 1 Rantau Kopar. *Elp (Journal of English Language Pedagogy*, 4(1), 9-17.
<https://ojs.fkipummy.ac.id/index.php/elp/article/view/22>
- Page, W. D. (1974). The Author and the Reader in Writing and reading. *Research in the Teaching of English*, 8(2), 170-183. <http://www.jstor.org/stable/40170523>
- Pauk, W. (1984). *How to study in college*. (3rd ed). Houghton Mifflin.
- Stephen, D. K. (1984). *Writing: Research theory and applications*. Pergamon Institute of English.
- Wittrock, M. C. (1983). Writing and the Teaching of Reading. *Language Art*, 60(5), 600-606.
<http://www.jstor.org/stable/41961509>